

NANEČISTO

NEDĚLE 8. 2. 2026

21. ROČNÍK

**Cestou nahoru si opakuji hudební nauku
Paní u baru jí zmrzku - tváří se spokojeně
Jak velkou musí mít pec, když mají tolik keramiky?
Obdivuji barevná křesílka.**

1: Dobrý den

2: Ahoj

1: Ahoj

2: Baru!

3: Dobrý den

1: Dobrý den

3: Můžeme si tykat, ne?

1: Tak ahoj

3: Ahoj

Neodolám nezkusit vyhrát nad citronem

John Lennon na dveřích. Pan učitel do něj zašel.

Neznam druhou polovinu budovy - ztratila jsem se.

Simona Matoušková

RS Divadla Vzmuž se! (Čáslav)

**Literární záznam z pozorování prostoru v rámci Pohybového semináře
pod vedením Jany Havlové.**

RŮŽENKA NAŠÍ DOBY ZUŠ STRAKONICE

DIVÁCKÉ OHLASY

Viděli jsme nadvakrát vyprávěnou Šípkovou Růženku, jak by to asi mohlo vypadat dneska, kdy žijeme ve světě mobilů a různých technologií. Bylo to takové klipovité. Poprvé jsme to viděli jako fragmenty nějakých textů, podruhé to bylo jako klip celé.

Viděli jsme dva konce. Na mě to působilo, že jeden je špatný a druhý má být ten dobrý. Zároveň jsem tam na začátku vnímala výrazný prvek umělé inteligence a kladla jsem si otázku, jestli celý děj moderní Růženky vymýšlela umělá inteligence, nebo jestli třeba jen nabídla kostru, kterou jste pak upravili a dotvořili.

Tohle zpracování Růženky pro mě bylo zrcadlem dnešního světa a jeho povrchnosti. A když jsme řešili ty dva konce: v prvním Růženka princovi dala košem. Ale ani ten druhý konec mi nepřišel úplně dobrý, ani pro jednu z postav. V podstatě se ani neseznámili a rovnou šli dělat děti. To je pro mě málo.

Myslím si, že celá pohádka byla vtipná, veselá, šlapala. A teď je ta chvíle se zastavit a zamyslet se nad situacemi. Co to říká nám jako divákům a jak s tím pokračovat dál. Protože mně přijde, že to, co jsem viděla, nebyl úplně hotový tvar, hlavně kvůli tomu, že vyznění konce bylo nehotové. Řekli si něco jako: Jak se vlastně jmenuješ? Já vlastně ani nevím, jak se jmenuješ, ale jdeme dělat děti. A to mi přišlo málo.

Já jsem se hrozně nasmála, hezky jste to vtipně podali. Ale jako staršímu ročníku mi ta realita přijde taková smutnější, když se nad tím zamyslím. Moje otázka je, jestli to má být čistě komedie, nebo jestli je tam i záměr poukázat na to, že je to špatně. Nebo jestli jde jen o tu zýbavu, když to bylo tak vtipně podané.

RŮŽENKA NAŠÍ DOBY ZUŠ STRAKONICE

DIVÁCKÉ OHLASY

Viděli jsme nadvakrát vyprávěnou Šípkovou Růženku, jak by to asi mohlo vypadat dneska, kdy žijeme ve světě mobilů a různých technologií. Bylo to takové klipovité. Poprvé jsme to viděli jako fragmenty nějakých textů, podruhé to bylo jako klip celé.

Viděli jsme dva konce. Na mě to působilo, že jeden je špatný a druhý má být ten dobrý. Zároveň jsem tam na začátku vnímala výrazný prvek umělé inteligence a kladla jsem si otázku, jestli celý děj moderní Růženky vymýšlela umělá inteligence, nebo jestli třeba jen nabídla kostru, kterou jste pak upravili a dotvořili.

Tohle zpracování Růženky pro mě bylo zrcadlem dnešního světa a jeho povrchnosti. A když jsme řešili ty dva konce: v prvním Růženka princovi dala košem. Ale ani ten druhý konec mi nepřišel úplně dobrý, ani pro jednu z postav. V podstatě se ani neseznámili a rovnou šli dělat děti. To je pro mě málo.

Myslím si, že celá pohádka byla vtipná, veselá, šlapala. A teď je ta chvíle se zastavit a zamyslet se nad situacemi. Co to říká nám jako divákům a jak s tím pokračovat dál. Protože mně přijde, že to, co jsem viděla, nebyl úplně hotový tvar, hlavně kvůli tomu, že vyznění konce bylo nehotové. Řekli si něco jako: Jak se vlastně jmenuješ? Já vlastně ani nevím, jak se jmenuješ, ale jdeme dělat děti. A to mi přišlo málo.

Já jsem se hrozně nasmála, hezky jste to vtipně podali. Ale jako staršímu ročníku mi ta realita přijde taková smutnější, když se nad tím zamyslím. Moje otázka je, jestli to má být čistě komedie, nebo jestli je tam i záměr poukázat na to, že je to špatně. Nebo jestli jde jen o tu zýbavu, když to bylo tak vtipně podané.

BERTA RTG – JAKO BYCH VIDĚLA SVOU SMRT DS SCÉNA KRALUPY

DIVÁCKÉ OHLASY

Za mě to byla nejmilejší přednáška v nejlepším slova smyslu. Moc jsem si to užil. Kdyby byly ve škole takovéhle přednášky, tak bych na ně chodil.

Hudba byla skvělá, jen škoda, že občas přerušovala mluvené slovo. Ale výběr hudby byl boží, hrozně to tam sedělo. Já jsem hudebně úplně viděl ten rentgen.

Ačkoliv jsou moc krásné a jsou stylizované do vás, loutky tam byly naprosto zbytečné, úplně bych je vypustil. Loutka měla smysl jen v jediné scéně, kdy byl Rentgen přichycen za krk a dotažen k císaři.

Celý ten vizuál byl opravdu krásný, hlavně přesýpání kladných a záporných nábojů na začátku, moc krásně jste si s tím vyhráli.

Mně se strašně líbila ta trubička s těma světýlkama. Ta, co se houpala.

Čekala jsem víc akcentované téma opomíjení role žen ve velkých vědeckých objevech v historii. Kredit za objevy žen ve vědě často převzali jejich profesori nebo manželé. Pokud jste chtěli akcentovat právě tuto vrstvu tématu, nevyznělo to tak. Jmenovalo se to sice Berta, ale byl to prostě pan Rentgen a jeho manželka, která vaří kafe a dělá večeře.

Na jednu stranu jsem byla naprosto fascinovaná tím technickým zázemím, dokonalými efekty a vizuálním působením celé té inscenace. Na druhou stranu byl příběh hodně lineární a působilo to ploše a dramaticky. Myslím, že objev měl být vyvrcholením inscenace, opravdu bomba. Ale tím, že to bylo tak vyklidněné a umírněné a zase to kleslo jen zpátky k tomu kafíčku, tak jsem si to vlastně moc neužila. Stálo by za to lépe vystavět oblouk příběhu.

BERTA RTG – JAKO BYCH VIDĚLA SVOU SMRT DS SCÉNA KRALUPY

DIVÁCKÉ OHLASY

Za mě to fungovalo, hlavně ten moment, kdy jste nám ukázali to, že ta žena, i když má stejný mozek a stejné předpoklady, tak nemá šanci být géniem, protože musí zvládnout prát, vyšívat, vařit kafe. A to, že mi hrajete příběh o Bertě, která je tam tak hrozně málo vidět, pro mě bylo esencí toho, co se mi snažíte sdělit. Takže za mě tohle vlastně fungovalo a беру to jako dobrou cestu, jak to ukázat.

Ona v tom představení přece říká, prosviť mi ruku. Takže pro mě tam ta situace, kdy to objevila ona, byla. Mně to stačilo.

Pro mě to bylo i o lásce. Herectví bylo minimalistické, nehráli to ve stylu Romea a Julie, to oceňuji, a nemuseli to ani říkat, ale jak tam vždycky byli v nějakém tom obrázku, fungovalo to pro mě i takhle. Jako příběh jejich vztahu.

Pro mě tam Berta byla jako vedlejší. Začátek mě navnadil, že se to bude porovnávat víc, ale od svatby dál se Berta pro mě stala typickým dobovým stereotypem. I to by se ale dalo prozkoumávat. Přál bych si pak vidět tu její nudu, každodenní stereotyp, a jak ji ubíjí, že vytváří muži podmínky a on pak vždy jen spokojeně příběhne s objevem.

Slovem je zmíněné, že on nemá asistenta, ale má Bertu, to je důvod, proč pro mě její přínos nebyl dostatečně vidět. Ve všech významných situacích byla jenom v pozadí.

Podle mě jediný důvod, proč se to jmenovalo Berta, bylo kvůli tomu, že mu dala tu ruku, aby ji vyfotil. Že jinak tam byla zbytečná. On se v podstatě zeptal: Hej, můžu ti vyfotit ruku? A ona řekla: Oukej.

BERTA RTG – JAKO BYCH VIDĚLA SVOU SMRT DS SCÉNA KRALUPY

DIVÁCKÉ OHLASY

Mně přišla škoda, že tam byla jako jeho pomocnice, ale ona mu tam v té laboratoři vlastně moc nepomáhala. Že tam jenom udělala to kafe a ani mu tam jako nic nepodávala, nic.

Přijde mi jako zajímavý námět i to, jak byla v rodině velmi utlačovaná a ničená výchovou, bez ohledu na historickou skutečnost. Můžeme si pak vyfabulovat, že manželství s jejím životním partnerem, vědcem, kdy se stala jeho vědeckou asistentkou, jí dalo svobodu, kterou v mládí neměla.

Mně tam chybělo vyostření toho, jak to teda tehdy měly ty ženy. Proč nedostaly tu Nobelovku? Proč mi teda na konci zobrazili, co všechno ty ženský dokázaly? Tohleto vykreslení mi tam chybělo, aby mi došlo, proč mi říkáte příběh o rentgenu. A i kdyby tedy téma bylo to, že ani v manželství nemohla bádát a neosvobodila se tedy, tak ani to tam nebylo zmíněno. I kdyby vliv výchovy byl téma, tak by to muselo být víc zdůrazněné, aby to bylo vidět.

Ona vlastně zůstala komfortní v tom, jak byla vychovávána, i v tom manželství. Vlastně byla šťastná, milovali se, a najednou chybí dramatický konflikt a není o čem hrát. Je to epické převyprávění opravdu pěkného, zajímavého příběhu, i té jejich lásky. Ale potom — proč to hrajete?

Já jsem chtěl říct, že bychom se na to mohli koukat i z druhého úhlu, jakože ona vlastně zpozdila ten vynález o šest let, kdy ji musel uhánět.

Ale víš proč? Protože ona se ultimátně obětovala, protože ho milovala, ale nevzala si ho, protože společnost je dementní a ona byla z horší rodiny a jeho táta by ho vydědil. A neměl by prachy na tu laboratoř. To nám dvakrát řekla, že si ho vezme, ale táta ho přestane financovat. A když nemáš prachy, tak nevynalézáš.

DĚKUJEME LEKTORSKÉMU SBORU ZA PODNĚTNÉ, INSPIRATIVNÍ A LASKAVÉ DISKUZE

V LEKTORSKÉM SBORU 21. ROČNÍKU ZASEDLI:

Saša Štefková

Po dlouholetém působení v divadelním souboru vystudovala dramaturgii a divadelní vědu na VŠMU v Bratislavě.

Potom žila ve Španělsku, kde vedla herecké kurzy a občas také režírovala v divadle. Bylo jí však málo studia, tak si ještě udělala na VŠMU PhD., v rámci kterého byla i na studijním pobytu v Malaze.

Odtud si kromě nových vědomostí přivezla i pejska Mášu, která dostala jméno po Čechovově sestře, kterou tehdy její majitelka v divadle v Zaragoze připravovala. Od té doby Máša chodí i na divadelní soutěže a přehlídky a dokonce se několikrát dostala až na Scénickou žatvu.

Lukáš Větévka

Lukáš Větévka se dnes živí jako arborista, ještě nedávno se ale cítil být divadelním kritikem a teoretickým dramaturgem. Vystudoval divadelní vědu na FF UK a dramaturgii na KALD DAMU v ateliéru autorského divadla. Jeho vysněným povoláním bylo porotcování amatérských přehlídek, kterých se od gymnaziálních let účastnil nejdříve jako člen souboru Relikty hmyzu, následně pak jako redaktor, recenzent a několikrát i jako porotce. A ačkoliv s profesionálním divadlem se už v dobrém rozešel, neb každý hledal něco jiného, amatérskému divadlu stále chce sloužit jako člen více či méně aktivních záloh.

Petr Besta

Petr Besta chodil 5 let do divadelního souboru Stopa, potom studoval pražskou DAMU, chvíli jako činoherec, dlouho jako autorský herec.

Má za sebou dramaterapeutický výcvik a praxi. Jako nezaměstnatelný herec hraje představení na volné noze, pro kohokoliv, činoherní, loutková, pohybová moc ne.

Umí žonglovat, trochu.